

קומיקס ניצחתי אותך איינכמן!

ספור מאבקם רצוף
גלוי השגחה, של הפרטיזנים,
במכונת השמדה הנאצית,
על אדמת יפן

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

כאן המקום להודות לצוסקים במלאכה,
הצוות המובחר והמקצועי:

ראשית אשגר מילות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלווה אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיוחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי שאול עובדיה פתיה שליט"א. תודה מיוחדת לידידי היקר, האומן והצייר דן בר-לב, על ציורי הקומיקס ועל ציור העטיפה המקסימים והמקצועיים ועל אשר סייע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המטרה. חפניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיהה המקצועית, הגב' יהודית הירשמן. תודה גדולה למגיה ולעורך הייחודי, הרה"ג רבי מאיר ארלנגר, על מלאכת המחשבת המדויקת בהגהות לשון ובשיפורי התוכן.

תודה מיוחדת לילדי הנפלאים: דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן, אשר תרמו מ'נסיונם' נקודות חן וסייעו אף הם בשיפור התוכן והציורים. אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת נעמה תחי', אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקודש, משלה אני פועל וממנה אני שואב את כוחותיי, ולה אני חב את הכרת תודתי, שלולא סיועה התמידי בכל המפעל הגדול הזה לא יכולתי לברך על המוגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארוכים ומתוקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות לשון וניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:
הרב מאיר ארלנגר

ציורים:
דן בר לב

ניהול גרפי:
אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות
להוצאת יפה נוף י. פוזן

נדפס בישראל כסלו תשע"ט
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

כל מי שמעוניין לזכות
את הרבים בסיפורו האישי
בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...

להזמנת כל ספרי
הרב אברהם אוחיון
ולמשלוחים לכל רחבי הארץ:
050-4164-500

הַקְדָּמָה

תְּקוּפַת מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה הִיְתָה תְּקוּפַת חַשְׁךְ נוֹרָאָה עֲבוּר הָעַם הַיְהוּדִי. הַמַּלְחָמָה כָּלְלָה מְדִינּוֹת רַבּוֹת, הִתְנַהֲלָה בְּכַמָּה חֲזִיתוֹת וְעִשְׂרוֹת מִיְלִיוֹנִים מְצֹאוּ בָּהּ אֶת מוֹתָם הַטְּרָאגִי. אוֹלָם הַנִּפְגָּעִים הַעַקְרִיִּים, נֶאֱדָם נִהְלָה מַלְחַמַת הַשְּׂמֵד אַכְזָרִית וּמְשֻׁמֶת, הָיָה בְּנֵי הָעַם הַיְהוּדִי. הַנְּאֻצִים הָאֲרוּרִים שָׂמוּ לָהֶם לְמַטְרָה נוֹרָאָה, לְמַחֹת אֶת זָכַר יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, עַפ"ל.

הַגְּרַמָּנִים הַפְּעִילוּ מְכוֹנֹת הַשְּׂמֵדָה מְשֻׁמֶת הַיֵּטֵב, מְכוֹנֹת הַשְּׂמֵדָה זֹעֲצִית וְחוֹלְנִית אוֹתָהּ הָגוּ בְּמַחֵם הָאֲנֻשִׁישִׁי. בְּנֵי עַמְלֵק, הִיא גְרַמָּנִיָּה שֶׁל אֲדוֹם, וְבְרֵאשֵׁם בֶּן הַשָּׁטָן, אֲדוֹלֶף הַיִּטְלֵר יִמַח שְׂמוֹ וְזָכְרוֹ, שֶׁר"י, זְמַמוֹ "לְנֻקוֹת" אֶת הָעוֹלָם מִיְהוּדִים, וְכָל מְקוֹם שֶׁכָּבְשׁוּ נִהְלוּ רְשִׁימוֹת מְפָרְטוֹת, הַכּוֹלְלוֹת אֶת כָּל הַיְהוּדִים תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

מִיְלִיוֹנִים רַבִּים נִשְׁלַחוּ אֶל מוֹתָם, בְּמַחֲנוֹת הַשְּׂמֵדָה, בְּתַאי הַגָּזִים, בְּהַרְג הַמוֹנִי בְּיַעֲרוֹת אִירוֹפָּה, וְבַעֲוֹד שְׁלָל שִׁטוֹת זְדוּנִיּוֹת וְאַכְזָרִיוֹת, שֶׁהַמַּח הָאֲנֻשִׁי אִינוֹ מְסַגֵּל לְהַכִּיל. הַנְּאֻצִים לֹא חָסוּ וְלֹא חָמְלוּ, לֹא עַל נַעַר וְלֹא עַל זָקֵן, לֹא עַל אִשָּׁה וְלֹא עַל עוֹלָל וְיוֹגֵק. כָּל מִי שָׁדָם יְהוּדִי זָרַם בְּעוֹרְקָיו הָיָה, מְבַחֲשֵׁנָתָם, בֶּן מוֹת.

וְכֵן, בְּמַהֲלָךְ מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, הִלְכוּ וְנִכְחַדוּ תַּחַת הַמַּגֵּף הַנְּאֻצִי הָאֲרוּר קַהְלוֹת שְׁלֵמוֹת וּמְשֻׁפָּחוֹת מְפָאָרוֹת. יְשִׁיבוֹת וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת נִרְצְחוּ וְנִטְבְּחוּ, בְּתֵי כְּנֶסֶת חָלְלוּ וְסִפְרֵי תוֹרָה הָעֵלוּ בָּאֵשׁ.

הַשָּׁטָן הַעַמְלֵקִי, הַיִּטְלֵר יִמ"ש וְקִלְגַּסְיוֹ, הַשְׁתוֹלְלוּ כְּחִיּוֹת טָרֶף וְעָשׂוּ הַכֵּל עַל מְנַת לַהֲרֹג בְּבֵנֵי עַמּוֹנוֹ. וְכֵן נִרְצְחוּ, נִטְבְּחוּ וְנִשְׂרָפוּ, שְׂשֵׁה מִיְלִיוֹנִים מִבְּנֵי הָעַם הַיְהוּדִי עַל לֹא עוֹל בְּכַפָּם, רַק מִשׁוֹם הַיּוֹתָם יְהוּדִים.

בְּתְקוּפַת הַשּׂוֹאָה נִפְלָה עַל עַמּוֹנוֹ חֲשֵׁכָה וְעֵלְטָה כְּבִדָּה. הִיְתָה זֹאת תְּקוּפַת נְסִיוֹן קָשָׁה בְּיוֹתֵר. הָאֲוִדִים הַמְּצֻלִים מֵאֵשׁ, שֶׁשְׂרָדוּ אֶת הַשּׂוֹאָה אַךְ בְּקִשִׁי, עוֹרֵם צְפוּד עַל עַצְמוֹתֵיהֶם, נֶאֱלָצוּ לְהִתְמוֹדֵד עִם סִיזְטֵי הַלֵּילָה וְהַיּוֹם, כְּמוֹ גַם עִם הַרְהוּרֵי רַפְיוֹן בְּאֲמוּנָה שֶׁהַיִּצֵר הָרַע נִסָּה לְהַחֲדִיר לְלִבָּם.

הָיָה שֶׁשְׂרָדוּ אֶת הַתְּפֵת הַנוֹרָאָה, אַךְ נִפְלוּ שְׂדוּדִים בְּמַלְחַמַת הָאֲמוּנָה, כְּשֶׁהֵם מְתַקְשִׁים לְהֶאֱחָז בְּאֲמוּנָה בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ. לֹא כָלָם הָיוּ בְּעֵלֵי חֶסֶן נִפְשִׁי וְאֲמוּנִי, כְּדִי לַעֲמֹד בְּמַבְחָן הַמֵּר וְהַקָּשָׁה, וְאֵל לִנּוֹ לְשִׁפְטָם.

אֲךָ רַבּוֹת נִצְחוּ אֶת הַשָּׁטָן הַנְּאֻצִי גַם בְּמַלְחָמָה זֹאת. רַבּוֹת מִן הַנְּצוּלִים הִתְחַתְּנוּ מִחֲדָשׁ וְהִקִּימוּ מְשֻׁפָּחוֹת יְהוּדִיוֹת לְתַפְאֵרַת, עִם סִיּוֹם מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, וְרַבִּים מֵהֵם הִמְשִׁיכוּ לְעֵלוֹת וְלְהַתְּעֵלוֹת בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה, בְּהִתְמַדָּה וּבְאֲמוּנָה, בְּעִבּוּדֵת ה' מִתּוֹךְ שִׁמְחָה, וּבִירְאָה תְּמִימָה.

לֹא רַק עִם סִיּוֹם הַמַּלְחָמָה וְנִכְרָה אֲדָלְתָם שֶׁל בְּנֵי הָעַם הַיְהוּדִי. גַם בְּעֲצוּמָה שֶׁל הַחֲשֵׁכָה הַנוֹרָאָה, בְּשִׂיא תְּקִפָּה, נִצְנְצוּ כּוֹכְבֵי הַהַשְׁאָחָה הַעֲלִיוֹנָה וְהַאִירוּ מִמְּעַל. רַבִּים סְפוּרֵיהֶם שֶׁל נְצוּלֵי הַשּׂוֹאָה, הַמְּסֻפָּרִים עַל גְּסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂאֲרֵעוּ לָהֶם, תַּחַת יְדוֹ הַחוֹנְקֵת שֶׁל הַשָּׁטָן הַנְּאֻצִי מִמַּשׁ.

לְעֵתִים הָיוּ אֵלֵינוּ יְלָדִים שֶׁהֲצִלִּיחוּ לְהִשְׁתַּחֲלֵל מִבֵּין סוֹרְגֵי הַבְּרָזֵל שֶׁל קְרוֹנוֹת הַרְפֵּכֵת, בְּמַקְרִים אַחֲרִים הָיוּ אֵלֵינוּ אֲסִירֵי מַחֲנוֹת שֶׁהִסְתַּתְּרוּ תַּחַת צִרְמַת גְּזִיּוֹת וְנִחְשְׁבוּ לְמֵתִים. הָיוּ גַם מֵתֵי מַעַט יְהוּדִים שֶׁהִתְחַדּוּ לְנְאֻצִים וְסִיעוּ בְּיַדֵּי אַחֵיהֶם.

הַצַּד הַשְּׂוִה בֵּין כָּל אֵלֵינוּ, הוּא שֶׁרְשָׁרֵת שֶׁל גְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁהוֹבִילָה לְהַשְׂרָדוֹתָם, בְּבַחֲשֵׁינָתָם "יִסֵּר יִסְרָנִי י-ה, וְלִמּוֹת לֹא יִתְנַנְּו"...

כִּזְהָ הוּא סְפָרָה הַדְּמִיוֹנִי שֶׁל חֲבֵרַת הַפְּרִטְיוֹנִים, הַנְּמַצָּאת בְּמִרְכָּז עֲלִילָתָנוּ "נִצְחַתִּי אוֹתָהּ אֵיכֶמוּ".

אֲמָנָם כֵּן, סְדָרָה זֹאת אִינִי מְתַיַּמֶּרֶת לְסַפֵּר אֶת הַסְּפּוֹר הַהִיסְטוֹרִי שֶׁל הַשּׂוֹאָה הַנוֹרָאָה. הַדְּמִיוֹת שֶׁבְּסִפּוֹר דְּמִיוֹנִיּוֹת, שְׂמוֹת הַעֲרִים וְהַיַּעֲרוֹת אֵינָם קַיָּמִים בְּרַבָּם, וְנִתְּנוּ לְשַׁעַר כִּי הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת מְפַתְּלוֹת וְחֹסְרוֹת נִפְגָּעִים כְּפִי שְׂמוּפִיעָה בְּ"נִצְחַתִּי אוֹתָהּ אֵיכֶמוּ" - תַּתְּכֹן רַק בְּסִפְרֵי יְלָדִים.

וְכָל זֹאת, לְסְדָרָה זֹאת יֵשׁ עֲרָף חֲשׁוֹב וְנִעְלָה מֵאִין כְּמוֹהוּ. סְדָרַת "נִצְחַתִּי אוֹתָהּ אֵיכֶמוּ" נֹעֲדָה לְהַחֲדִיר לְלִבּוֹת יְלָדֵינוּ אֶת אֲבֵן הַיְסוּד בְּאֲמוּנָתָנוּ. וְהִיא, כִּי הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ מְצִי וּמְשַׁגִּיחַ בְּכָל עֵת וְעַת. יְהוּדִים הַמְּחַזְּקִים בְּאֲמוּנָה בְּתַמִּימוֹת, פּוֹנִים אֶל הַבוֹרָא בְּתַפְלָה וּמִיַּחֲלִים לְחַסְדּוֹ - קְרוֹבָה עַד מְאֹד יְשׁוּעָתָם.

בְּ"נִצְחַתִּי אוֹתָהּ אֵיכֶמוּ" נִכְרַת דּוֹקָא עֲלִיוֹנוֹתָם שֶׁל בְּנֵי הָעַם הַיְהוּדִי עַל פְּנֵי הַשָּׁטָן הַנְּאֻצִי, בְּדָרָךְ מְבַדָּחַת מְשֵׁהוּ. יֵשׁ בְּכָה, אוֹלֵי, מִשׁוֹם לִיצְנוּתָא דְּעִבּוּדָה זָרָה. וְלֹא נִפְרִיז אִם נֹאמֵר, כִּי שְׂבָעִים שָׁנָה לְאַחַר הַשּׂוֹאָה, הִרְיֵנוּ יְכוֹלִים לְהִתְבַּוֵּן בְּעִינָיו שֶׁל אוֹתוֹ עַמְלֵק נִכְחַד וְלוֹמַר לוֹ: אֵי לָהּ, רְשַׁע מְרָשָׁע, זְמַמָּה לֹא עָלָה בְּיָדָהּ עִם יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיָּם, לְעַד וְלִנְצַח וְנִצְחִים! עִם יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב בְּאֲרָצוֹ, מֵאוֹת אֲלִפֵי יְהוּדִים מְנַהֲלִים חַיִּים שֶׁל תּוֹרָה וְחֶסֶד עַל אֲדַמַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עֲשָׂרוֹת אֲלִפֵי בְּתֵי כְּנֶסֶת וּמֵאוֹת אֲלִפֵי שְׁעָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסְדוֹת חֶסֶד, וְהִיד עוֹד וְנִשְׁפָּה...

אָכֵן, "נִצְחַתִּי אוֹתָהּ אֵיכֶמוּ"...

קְרִיָּאָה מְהֵנָּה וּמוֹעִילָה
אֲבָרְהָם אוֹחִיוֹן

פרולוג

ימי מלחמת העולם השנייה היו ימי אפל עבור בני העם היהודי, שששה מיליונים מבניו השמדו ונרצחו בכל מיני מיתות משונות. בני השטן הנאצים הפעילו מכונת השמדה זועתית, שכללה מחנות רכוז ומסעות מות, הרג המוני ביצרות אירופה ועוד...

לאחר שארמניה הנאצית הוכסה, התגלו הקצינים הנאצים כעכברונים מפחדים. הם החליפו זהות ונסו על נפשם הרעה, בעקר לארצות דרום אמריקה, כשהם מסתיעים באנשי הפנסיה, שונאי ישראל. בין הנמלטים הללו היה גם הצורר הרשע, אדולף איכמן שר"י, אחד מראשי מכונת ההשמדה, שהסתתר בארגנטינה תחת זהות בדויה.

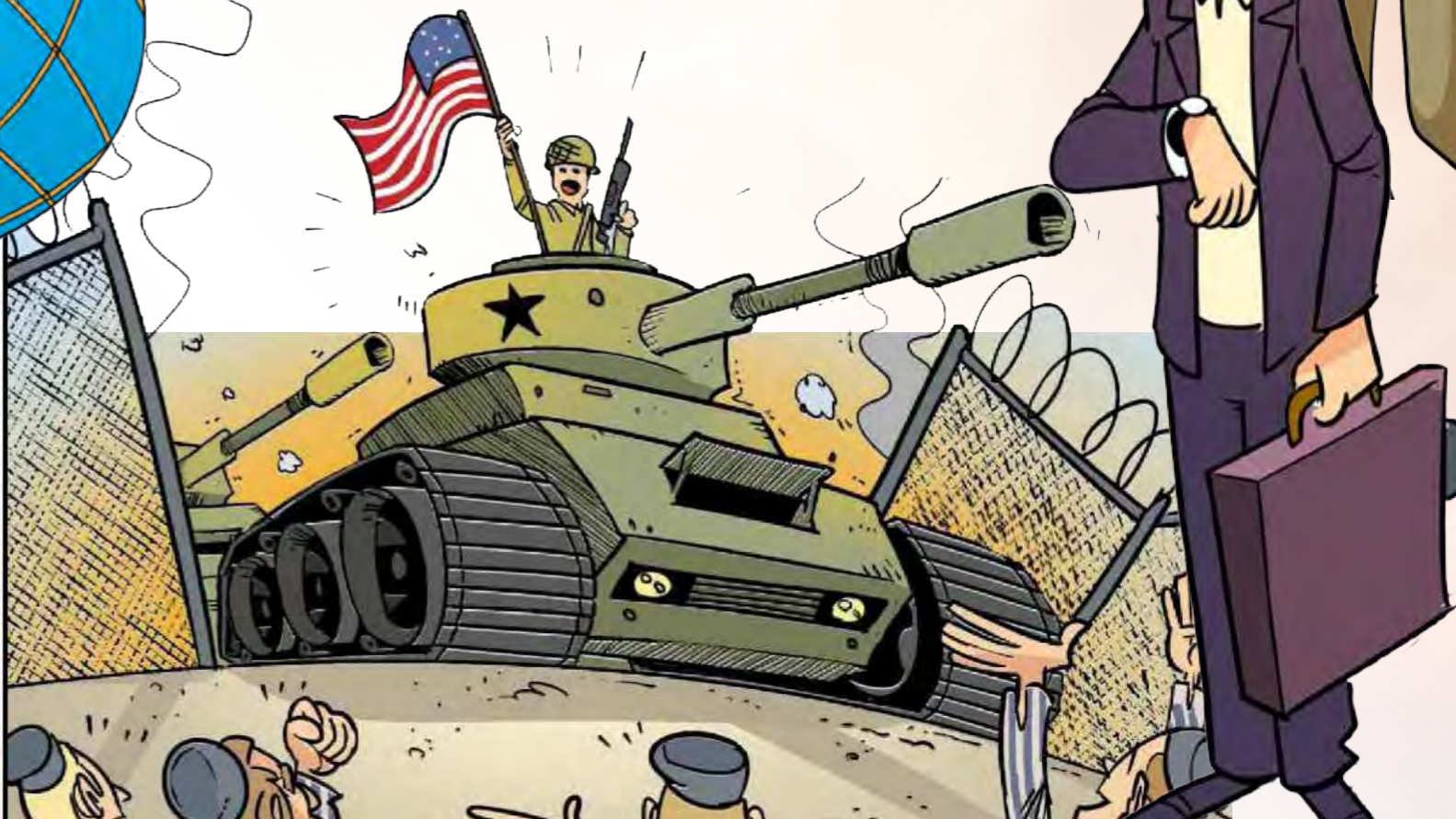
אולם המוסד הישראלי עלה על עקבותיו של הצורר, והוא נלכד במבצע נועז ומסכן, על אדמת ארגנטינה, והכרח לארץ כטיס שכור.

הדרך החלה בכטן המטוס, כאשר אריק, סוכן המוסד, הבחין בהתרגשותו של יוסלה, הילד היושב לצדו. התברר כי יוסלה הוא נכדו של שלמה זלמן, שסבל רבות מידין של הצורר האכזר. יוסלה נעזר באריק שבקש לסייע לו להחלץ מהתקפי החרדה, וכן הגיע שלמה זלמן לבית המצפה, ופגש בצורר הנאצי. איכמן נתקף בחרדה צזה למראהו של היהודי שצץ מן השאול, ושלמה זלמן נגמל מחרדותיו.

אך בכה לא תם הספור. שלשים שנה קדם לכן תכנונה חבורת יהודים גריחה ממחנה ההשמדה אושוויץ. בדרך מתחכמת הצליחו להשתלט על השומרים ולכרם עם הרקבת היוצאת במסוה של חילים. שם גלו את משלמקיה, ילד קטן שנועז על קרון המות.

הבורחים הגיעו ליצר ונפגשו עם קבוצת הפרטיזנים של אליה. יחד מקשו את היצר והסבו לנאצים אבדות נכדות. ומשם עשו את דרכם לכפר התעשייה גרידו, שם יזמו פיצוץ במפעל הדשנים זלץ, חוללו גריחה המונית מן המפעל ותמקו בחסותה מידיהם של הנאצים. לאחר תלאות עלו על כדור פורח ותכננו לעבר בעזרתו את הגבול. אולם תקלה בלתי צפויה גרמה לנחיתתם בטבור של מחנה צבאי נאצי.

הפרטיזנים חדרו אל המטבח והשתלטו על הטבחים, לאחר מכן ירדו אל בור הביוב ומשם הצליחו להגיע בדרך לא דרך אל הכפר דומא, שם גלו נפש יהודית נוספת, שכמעט ונטמעה בין הגוים.

הפרטיזנים הצליחו לחמק מטבעת החוק שסגרה עליהם, אולם המסמכים נפלו אל תצלית מים. במהלך השתיה אחר המסמכים הגיעו הפרטיזנים אל מנהרת הזבזב היהודי השדוד, ומשם הצליחו להמלט החוצה ולחזור לרוסיה. שם התברר להם, כי עצם לקיחת המסמכים גרמה להצלתם של יהודים רבים. הפרטיזנים התגייסו לצבא ארצות הברית והגיעו לחופי פלורידה, ושם חוו את ההתקפה הנוראה של היפנים על נושאת המטוסים האמריקאית.

ואז, בעצומה של ההתקפה, התרחש מפגש מרגש בין משה הימן, יהודי שהעלה על אחד ממטוסי הקמיקזה, לבין הפרטיזנים.

משה ופרנץ הגיעו ליפן ונפגשו עם הוא, כאשר הם מבקשים להסתייע בו בחפוש אחר מוצאים. איש לא צפה את ההפתעה הגדולה שצפתה דוקא להוא, אשר התגלה כיהודי כשר וטהור! משה, פרנץ והוא, התגלו ככגו משפחה אחת!

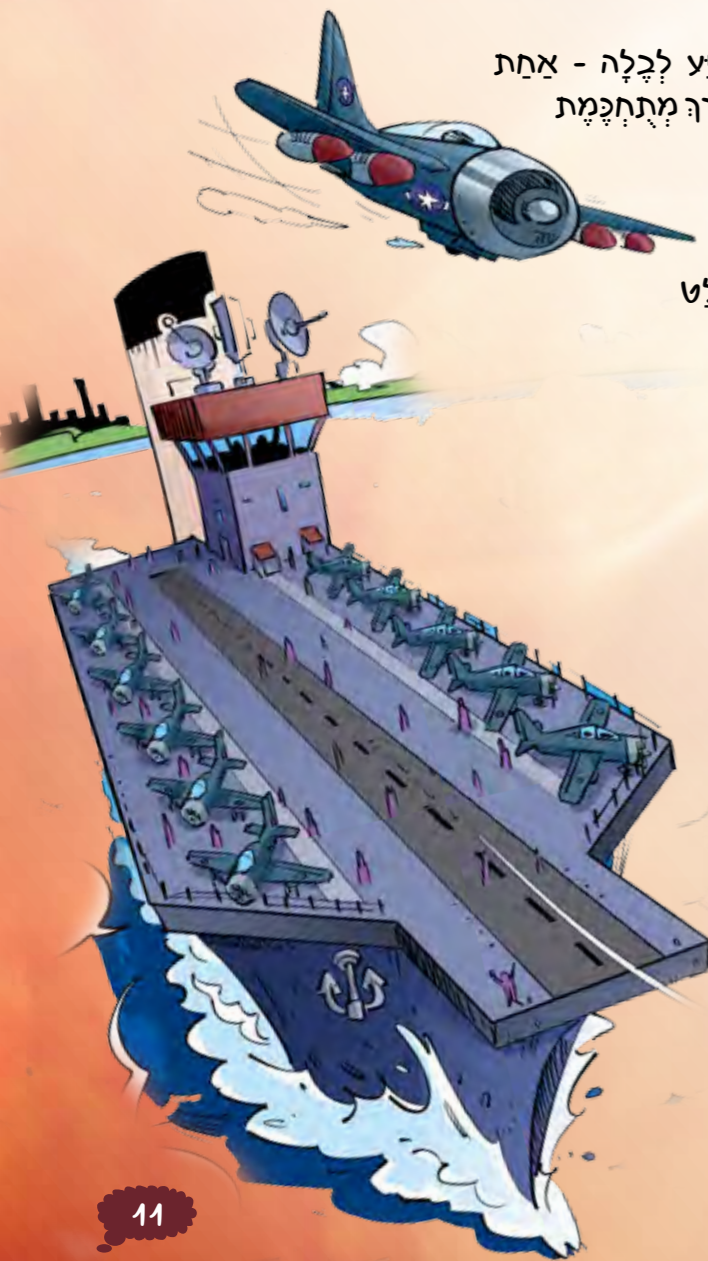
אלא שהוא נהג בחסר זהירות כאשר הגיע לבית אמו, והיפנים לכדוהו יחד עם משה. לעזרתם נחלץ פרנץ. הוא דאג שאחד הרועים יעלה עם כבשיו על הגשר, במטרה לעכב את השירה, ואז מוטט את הגשר על יושביו. כך נמלטו השלשה בסירת מנוע, ולאחר מכן במטוס קל, כאשר הם מהתלים בכחות הצבא הדולקים אתריהם.

לכסוף בעזרתו של קיקוטו, יפני מוזר ומכשך, הם מגיעים אל אחד האיים ונפגשים עם זולגו, המסייע להם להגיע לסין. אלא שאיכמן הארוך מכין להם מלכדת, וחילי הקומנדו שלו אורבים לשלשה על החוף...

אך על החוף ממתין גם מקס, קאפו ששכב בתשובה, וסייע לבלה - אחת האסירות במחנה המות - להציל את תינוקה. מקס כרח בדרך מתחכמת מפני הנאצים, ובמהלך נדודיו הגיע עד לסין.

כאשר הבחין בנאצים הלוחדים את הפרטיזנים, נחלץ מקס לעזרתם. הוא חולל פיצוץ עז וגרם למוותם של חלק מן הנאצים. הוא שחרר את הפרטיזנים מתכל התליה ונמלט יחד עמם אל הסירות העוגנות בנמל.

מה יעלה בגורלם של הארבעה? האם יצליחו להמלט מידי הגרמנים הארוכים הדולקים אתריהם?

בעזרתו

של אקר טוב לב

הגיעו הפרטיזנים ליפן, אולם גם שם לא תמה מסכת תלאותיהם. הם האשמו בתכנון מרד תחת המשטר והושמו בכלא השמור ביותר ביפן. אך בתסדי ה' פגשו בהוא, מבכירי הממשל שניאסר על ידי הקיסר, ויחד עמו הצליחו להמלט מבין כתלי הכלא.

תחנתם הבאה של הפרטיזנים הייתה בכפר הנדח לוסיהטא, שם התברר להם, כי יושבי הכפר הנם צאצאי יהודים שנשמעו בין העמים. שלותם לא ארכה זמן רב, משום שהיפנים דלקו אתריהם אל הכפר, ומשם - ללב ים, לשם הצליחו הפרטיזנים לחמק.

בשלב זה נחלץ הוא לעזרתם, במבצע נועז ומסכן. ואולם, היפנים לא אמרו נואש. מסוקי קרב הזנקו לעבר הספינה הבורחת. הפרטיזנים הצליחו להשתלט על אחד המסוקים, אולם משלמקה נפל בידי היפנים.

הפרטיזנים נחתו ברוסיה, אולם דאגתם למשלמקה לא פסקה. וכה, בעקבות מסע חפושיהם אתריהם, הגיעו אל הבונקר הסודי של פרנץ מילר, קצין "נאצי" מסתורי שגלה את יהדותו. הוא בקט מהפרטיזנים להצטרף אליו למבצע נועז ומסכן, בתוככי המפקדה הראשית בקרליון, במטרה לשלף מן הכספת הסודית את מסמכי תכניות ההשמדה, ולגרם לזעזוע בעולם כולו.

הפרטיזנים נרתמו למשימה, ויחד חדרו אל בונן המפקדה, במסוה של אינסטלטורים. הם בצעו את המשימה תחת אפו של הצורך הנאצי ואורחו, הצורך האיטלקי מוסוליני, וכאשר כמעט ונצרו - נחלץ פרנץ לעזרתם ופוצץ מוקט רב עצמה. בהסות הפיצוץ נמלטו ה"אינסטלטורים" מן המקום, כשהמסמכים החשובים בידיהם.

נמרים סירת מנועו
ונזל להמלט דרך הים
לאחד הנפירים הסמוכים!

רטיקאטאק
מתסה תפסו
מהרו

בואו
לכאן!!!

היכן הם?
שם!!!

בנותים, בזמן שהוא מנסה להתנועע
את המנוע תופס מקס מתסה
וימחפה על הקבוצה

הם מנסים
לברח בסירה!!!
אש!!! אש!!!

מה זה היה?
מה קורה
כאן?

זו ההזדמנות
לחלץ את
היהודים!
קדימה!
בטח ה'!

באתי להציל
אתכם!!!
בואו מהרו!!!

הרימו ידכם!!!

אולם שני הנאצים
שלא נהרגו,
מתאוששים
במהירות...

מה זה?
מאיפה באתו?
אתה מלאך מושיע!!!

אין זמן!
אנחנו תיכום לעוף מכאן!
קדימה, אל הנמל!